

MOJE VESNICE (MĚSTEČKO) ZA 10 LET – SOUTĚŽ PRO DĚTI

Cílem soutěže bylo získat podněty od připravované strategie území Pobeskydí a vzbudit v dětech zájem o místo, ve kterém žijí. Zapojit se mohly mladší děti ve výtvarné soutěži a starší děti v literární soutěži.

1.1 VYHLÁŠENÍ A PRŮBĚH SOUTĚŽE

soutěž "Moje vesnice (městečko) za 10 let" určená pro děti a mládež bydlící nebo navštěvující školu v území Pobeskydí probíhala od 1. února do 15. března 2014. Své příspěvky mohly zasílat jednotlivci i skupiny. Celkem bylo hodnoceno 27 příspěvků výtvarné soutěže a 9 příspěvků literární soutěže. Vítězové byli vybráni porotou složenou ze zástupců členů, zaměstnanců a přátel MAS Pobeskydí. Ve výtvarné soutěži (horní hranice 5. třída) nejvíce zaujaly obrázky Julie Raszykové (3. třída) a Jakuba Reichenbacha (5. třída). Julie okouzila hodnotící hravostí a zájmem o lidi. Jakub jednoznačně zabodoval svou technickou precizností i doprovodným textem: "O 10 let později Zámek v Hnojníku bude krásný, natřený, opravený, no prostě nádherný, teda aspoň tak, jako v mém snu. Přál bych si, aby se někomu konečně rozsvítilo v hlavě a ten zámek opravil, a jestli ne, tak ho opravím já, chci pro svou vesnici jen to nejlepší". Literární soutěž (horní hranice 9. třída) přinesla mnoho zajímavých postřehů. Naše děti chtějí aktivní život, prostor pro sport a krásné vesničky, které se nemění v město. Nejkrásnější byly příspěvky od Aleny Bednářové a Markéty Reichenbachové.

1.2 INTERPRETACE DĚTSKÝCH PRACÍ

Častým motivem v pracích je veřejná prostranství – z literárních i z výtvarných děl je zřejmé, že si děti ve svých obcích přejí více udržované zeleně, parky, odpočinkové a estetické prvky (lavičky, altánky, kašny, atd.) vhodně doplněných o možnosti aktivního trávení volného času (prolézačky, skluzavky, skatepark, horolezecká stěna, ale i vhodný povrch pro in-line brusle). Dalším častým motivem dětských prací byly chátrající památky např. zámek Hnojník. Tato kulturní památka postupně chátrá a tohoto vývoje si jsou vědomy i děti, které jej často znázorňovaly jako opravený s upravenou zámeckou zahradou. Objevovaly se také návrhy na využití této budovy – byla to například knihovna s kavárnou a cukrárnou, hotel, nebo dokonce posilovna. V soutěži se často objevovaly přání mít v obcích lepší systém cyklostezek – obvykle bylo poukazováno na nebezpečnost jejich současné absence – zmíněna byla například možnost vybudovat cyklostezku obklopenou parčíkem podél řeky Stonávky. Vedle očekávatelných návrhů na vybudování dětských hřišť se objevují také návrhy na zpřístupnění sportovních areálů u škol, případně ostatních jinak zpoplatněných ploch (např. fotbalových hřišť). Dokonce se objevují návrhy na vybudování bazénů, aquaparků a wellnesscenter s možnou slevou na vstupném pro obyvatele dané obce. Celkově pak děti poukazovaly na malé možnosti sportovního využití. V pracích se několikrát objevila zmínka, že se v obcích často buduje buď pro malé děti, nebo dospělé, přičemž se zapomíná, že se mezi těmito věkovými skupinami nachází ještě teenageři, kteří mají úplně jiné potřeby a požadavky.

Jako zajímavé se jeví přání dětí nebudovat v blízkosti obcí velké obchody, naopak by uvítaly malé prodejny. Děti často uvádějí, že tyto velké prodejny často vedou k navýšení automobilové dopravy v jejich okolí. V pracích se také objevují zmínky o tom, že by děti chtěly, aby byl v jejich obci v budoucnu čistší vzduch a celkově lepší životní prostředí. Z odevzdaných příspěvků lze také usoudit, že děti trápí špatný stav chodníků a silnic v jejich obcích. V některých pracích lze zaznamenat obavy ze změny životního stylu, ztráty podstaty vesnic. Děti si uvědomují existující konflikty v zájmech různých skupin i jednotlivců. Zdůrazňují potřebu zachování lidské blízkosti, setkávání se, pospolitosti a zachování tradic. Z výše míněného lze vyčíst, že děti chtějí mít aktivní život, prostor pro sport a společné trávení času. Rády by žily v krásných vesničkách, které se nestávají malými městy. Děti ve své podstatě svou vesnici mají rády a bude potřeba tento pocit v nich posilovat a rozvíjet, aby se staly naší budoucností. Na závěr uvádíme několik citátů s příspěvků do literární soutěže:

"Nesmíme ztrácet naše lidské emoce a schovávat se za trapné statusky plné smajlíků! Musíme jít ven a někomu to říct. Ne napsat nebo zavolat, ale říct. Z očí do očí." Markéta Reichenbachová

"Když tak ale uvažuji, možná nechci, aby se naše vesnice vůbec změnila. I s nějakými těmi nedostatky je to skvělé místo, kde jsem vyrůstala." Alena Bednářová.

„Dále se v naší obci staví nová budova, ze které by měl být domov důchodců nebo sociální byty. Mým názorem je, že je to velmi dobře, že se něco takového staví a rekonstruuje. V době budoucí bude hodně lidí tyto služby potřebovat.“ Bolek

Obrázek 1: Jakub Reichenbach, 5. třída

Obrázek 2: Julie Raszyková, 3. třída